

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. XIV. Quòd nimius amor carnis impediat spiritum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

Ethnicorum barbarorū rigor sine spe quam nos habemus ; qui ciliciis ferreis sectum corpus cruentum ferebant , suspendebant se vncis , interim canentes laudes Deo suo : sub curru simulachrorum subdebant se , & profcindebantur in frustra : abstinebant plurimum ieiunio dierum . Pudeat nos , quòd possit magis superstitio quàm Religio ; & furor , quàm Amor Dei .

CAPVT XIV.

Quòd nimius amor carnis impediatur spiritum.

SI caro , etiam si nata nobiscum , & sanguis qui viuificat nos , tam infensus est nobis , vt impediatur vitam spiritus ; caro cognata solum & consanguinitas ane prodesse poterit ? Erubescat spiritus cognationis nomine : quantò magis debet pudere cognatorum nimij amoris ? Si pudet carnem alterius carnis cognationis , si progenitores atque consanguineos obscuros negat ; quantò magis spiritum oportet pudere totius carnis , & consanguinitatis & prosapiæ ? Carnem propriam , quam animat , abnegare debet anima : cur nimis amabit alienam & exanimem , quæ aliis deseruit , & fortasse iam non nisi vermibus pro stabulo & cibo seruit . Satis esset nobilitas gratiæ

gratiæ & coniunctionis cum Christo, vt naturæ obliuisceremur & erubesceremus, quin opus esset moneri ex vilitate & fœtore ipsius, & damnis consanguineorum.

O Veritas Dei, odisse cognatos iubes, vt tuus fiam discipulus: quomodo, si nimis amem illos plusquàm te, tuus spiritus fiam, adhærens tibi vnus spiritus tecum? Da mihi per sanguinem tuum, vt non amem sanguinem meum, nisi in sanguine tuo: impetret à nobis sanguis Christi, vt non diligamus nimium sanguinem hominum peccatorum. Christus per sanguinem suum voluit nos redimere, & consanguineus noster fieri: nouit enim damna sanguinis nostri, & consanguineorum, vt repararet illa.

Iura carnis non tenetur obseruare spiritus: fac ergo, ô anima, vt sanguinis coniunctio amorem tuum non corrumpat. Iubet Deus temetipsum odisse, & carnem & sanguinem tuum proprium: quomodo tibi amor vacat, vt diligas propinquum & consanguineum, & non propter Deum, & cum modo virtutis? æquè & cucurbitas consanguineas tibi amare posses, aut pulices, cum tamen occidas. Æquè fratres tui ac vermes à carnalibus parentibus producti sunt: cur vermes fœtidos horres stomacho inimico super omnia, & cognatos diligis corde nimis amico super

Deum? Si causa amoris tui nimij, & ultra virtutis præscriptum, est, à parentibus iisdem generatos esse: plus habent ab illis vermes, quàm germani: nam fratribus tuis non dederunt animam parentes tui, nec toti sunt ab illis producti. Hinc cognati & patres corpora dumtaxat propinquorum amant, & curant; bona autem animæ omnino contemnunt, ut quæ fit à Deo solùm, non ab illis. Imò corpus quoque non accepisti à parentibus, sed per illos à Deo. Quid? amasne cognatos immoderatè, quòd partes sint communium progenitorum? eadem oratione membrum illorum abscissum, quamvis cancro infectum, amare poteras. Si propter similitudinem amas, pari iure statuam aut alium quemlibet hominem debes amare.

Quid est originem ducere ab iisdem gentilibus, nisi modicum fœtoris & putredinis ab eodem fonte fœtido habuisse? &, quod peius est, habuisse peccatum? Anne iure gloriari possent duo, quòd simul in eodem cœno caderent, & sordibus repleti essent? Puriores genuit pater tuus fœtidos vermes, quàm te: nam illos sine peccato, te verò maculatum originali culpâ; & non antè fuisti compos vitæ, quàm reus mortis. Qui nimis gloriatur de carnis nobilitate, opprobrium naturæ communis nobilitat, & iactat. Quid aliud

aliud est inordinatus cognatorum amor, quam arrogantia de vilitate communi, cuius maxime pudere oporteret, & gratulatio de ignominia peccati? Per carnem & sanguinem aspiciatur malitia naturæ, & fortunatur miseria nostra: inde discit caro malè mereri de spiritu. A principio vitæ inficitur per carnem anima peccato; sic continuans deinde iniurias, causa est potissima peccatorum. Abnegare oportet sanguinem & consanguinitatem nostram, vt liberemur à peccatis per crucem Christi, quam debemus tollere. Non tam difficilia nobis occurrent, vt multis pueris & adolescentibus, qui omnem carnem pro Christi cruce contempserunt. Ex Societate nostrâ sanctus Ioannes Goto, inter flebiles vultus patris sui, & riuos lacrymantis matris, atque dulces vtriusque amplexus, positus in loco martyrij medius, atque inter horrida patibula & crudelissimos carnifices, nullâ atrocitate perterrefactus, prælegit brachia crucis quàm suorum: quorum amore & blanditiis heroicè refutatis, cucurrit ad destinatam sibi crucem; vbi moriens obtinuit Regnum Dei, quod caro & sanguis non possident.

CAPVT XV.

De iacturâ temporalium.

Non moleste fert spiritus iacturam temporalium, de quâ gratulari sibi debet. Quis ploraret sub magnâ mole oppressus, si amicus pondus subtraxisset? Quod auferet mors, melius est vt auferat Deus. Si nudus sufficis Deo & places, quid quereris compendio rerum & curarum gratum Deo fieri? Nudus etiam sufficiat tibi Deus, sine suis muneribus & arrhis temporalium. Non tua amat Deus, sed te; tu nec tam ames quæ sunt Dei, sed Deum. Nudus Christus ascendit in crucem, nudus de sepulchro exiuit; ibi vestimenta reliquit: qui & nudus expugnauit cælum, & intrauit triumphans. Propter te nudum mortuus est nudus, nõ propter fortunas & bona tua: ideò te quærit, non illa; & quia te quærit, perdit tibi illa, nudum te expectans in cælo. Te componit ad nuptias, dum disponit de tuis, & denudat te. Quid times pauperem fieri, si in corde integrum Regnum portare potes? Regnum Dei intra vos est.

O ridicula lacrymarum causa, quòd auferantur causæ peccatorum! O amentia, putare damna, quæ sunt remedia! Summa est impudentia aduersus Deum, dolere & deplora-